

סדר הלימוד ליום כ שבט [יום 138 בשנה]

קב

לכן רצה משה לכנוס לארץ ישראל, שלא יהיה מחלוקת שמאי והלל בעולם, שישתמשו תלמידים כל צרכם ויהיה תורה אחת ומשפט אחד לכל ישראל - על זה אמר אשר מי אל בשמים ובארץ, אל אחד בראנו כן יהיה אב אחד, כשיהיה משה בארץ ישראל יתקיים קרא "כולם נתנו מרע"ה אחד", נוטריקון מ"טטרון ר"אש ע"ולם ה"יצירה, וכן למטה משה נוטריקון מש"ה ר"בינו ע"ה, קדרש מרעה אחד - לכן רצה משה להיות בארץ ישראל, לקיים משפט אחד יהיה לנו, לקיים קרא מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ דייקא, כי אב אחד יהיה לכלנו - זה נרמז במלת אעבר"ה, שהוא בהיפוך אתוון א"ב ר"ע"ה, אב אחד לכלנו רועה אחד לכלנו - השיב הקב"ה רב לך, אתה הוא הגורם שרבו מחלוקת בישראל על שהכית בסלע, ואני אמרתי שנה עליו פרשה אחד או הלכה אחת, וזה סוד אל תוסף דבר אלי עוד, לפי שפגמת בדבר הזה, ר"ל בדיבור הזה, בדיבור שפגמת שלא דברת לסלע

ולכן רצה משה לכנס לארץ ישראל שלא יהיה מחלוקת שמאי והלל בעולם, שישתמשו תלמידים כל צרכם ויהיה תורה אחת ומשפט אחד לכל ישראל (במדבר טו טז). על זה אמר אשר מי אל בשמים ובארץ, אל אחד בראנו כן יהיה אב אחד (מלאכי ב י), כשיהיה משה בארץ ישראל יתקיים קרא כולם נתנו מרע"ה אחד (קהלת י"ב [יב יא]), נוטריקון מ"טטרון ר"אש ע"ולם ה"יצירה, וכן למטה משה נוטריקון מש"ה ר"בינו ע"ה, (וכן מצינו במדרש קהלת [קה"ר פי"ב י"א] קדרש מרעה אחד, זה משה עיין

שם בפסוק זה). ולכן רצה משה להיות בארץ ישראל לקיים משפט אחד יהיה לנו, לקיים קרא מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ (שמואל ב' ז [כג]) דייקא, כי אב אחד יהיה לכלנו. וזה נרמז במלת אעבר"ה, שהוא בהיפוך אתוון א"ב ר"ע"ה, אב אחד לכלנו רועה אחד לכלנו. השיב הקב"ה רב לך, אתה הוא הגורם שרבו מחלוקת בישראל על שהכית בסלע, ואני אמרתי שנה עליו פרשה אחד או הלכה אחת (ילקו"ש רמז תשס"ד), וזה סוד אל תוסף דבר אלי עוד, לפי שפגמת בדבר הזה, ר"ל בדיבור הזה, בדיבור שפגמת שלא דברת לסלע.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן — אופן ע"ח

קבא

לפי שמשה חטא בערב רב שלקח עמו, פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בגימטריא דע"ת, שנעשה העגל בבלע"ם ב"ן בעו"ר אשר התפאר ואמר יודע דע"ת עליון, ואמר ויודע בוי"ו, שהוא מתפאר בעצמו שהוא לקביל דרגא דמשה שהוא דע"ת, והוי"ו הוא דעת, אבל באמת היה נופל גלוי' עינים, שהוא ר"ת נג"ע, שהם שמחזאי ועזאל, שהם גם בחשבון דע"ת בטומאה, ועליו אמר אהרן אתה ידעת את העם כי בר"ע הוא, שהוא בהיפוך אתוון בע"ר, אשר עליו אמר משה איש בע"ר לא יד"ע ולפי שמשה חטא בערב רב שלקח עמו פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בגימטריא דע"ת, שנעשה העגל בבלע"ם ב"ן בעו"ר אשר התפאר ואמר יודע דע"ת עליון (שם במדבר כד טז), ואמר ויודע בוי"ו, שהוא מתפאר בעצמו שהוא לקביל דרגא דמשה שהוא

דע"ת, והוי"ו הוא דעת, אבל באמת היה נופל גלוי עינים, שהוא ר"ת נג"ע, שהם שמחזאי ועזאל, שהם גם בחשבון דע"ת בטומאה, ועליו אמר אהרן אתה ידעת את העם כי בר"ע הוא (שמות לב כב), שהוא בהיפוך אתוון בע"ר, אשר עליו אמר משה איש בע"ר לא יד"ע (תהלים צב ז).

ועל זה נתכוון משה אתה החלות להראות, שהוא התחלת שליחותי בסנה שאז אמרו המלאכים חונן הדעת, שהוא קישור תרין סיטרין יחד, וזה נרמז במלת את גדלך, סיטרא דימינא שם של הוי"ה, ואת ידך החזקה סטרא שמאלא מצד הגבורה של אהי"ה, תרין יחד החילות להראות לי בסנה, שהוא נרמז במלת חזק"ה שהוא בגימטריא הסנ"ה. גם רמז לו הקב"ה רב לך, יותר ממה שהקשת לעמוד על תבונתם י' שמות של אהיה, כבר גליתי לך י"ב צירופים של אהי"ה בשעה שאמר לו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו), זה שמי על י"ב צירופי שם של אהי"ה, וזה זכרי על י"ב צירופי שם של הוי"ה, שכל זה הראה לו בלוחות מזה ומזה הם כתובים (שם שמות לב טו), מזה על י"ב צירופי אהי"ה, ומזה על י"ב צירופי הוי"ה, וכן (לח"ת חסר כתיב), בגימטריא י"ב פעמים אהי"ה, ואמר ב' לשונות צו את יהושע וחזקהו בצירופי הוי"ה, ואמצהו בצירופי אהי"ה.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן — אופן פ'

קבב

כמו שבסיטרא אחרא הם תרין בלק ובלעם, רצה משה שיכנס לארץ, שיהיה הוא כיהושע לבטל תרין סיטרין בישינ

אילין, לכן אמר מי אל בשמים, אמר בלשון מי - הבעלת אוב אמרה לשאול את מי אעלה לך, ר"ל ממי אתה מבקש, אם מישראל שאמרו מי כמוך באלים, אם מאומות שאמרו מי ה' אשר אשמע בקולו - לכן אמר משה כמו שבלעם הרשע כחו היה מן מ"י, הם תרין בנין דיליה, מ'מרא י'וחנא, כך רצה גם כן שיהיו שני כרובים למטה בארץ ישראל, כנגד שני נערים אילו של בלעם - זה נרמז במלת מ"י, שהוא נוטריקון מ'משה יהושע, ובזה יכניעו תרין סיטרין בישין נח"ש ועקר"ב, בגימטריא מ"ש"ה יהוש"ע - על זה אמר אעברה נא, כשאהיה בארץ ישראל עם יהושע, אז אוכל לבטל כחות בעו"ר שהוא בגימטריא אעבר"ה, ומה היה הכח שלו תרין בנין יוחנא ממרא, שהם היו בטומאה כנגד נרב ואביהוא בקדושה - מזה הטעם כשלקח אהרן מידם מן ינ"ס ומן ימברוס, נגזרה גזירה על נרב ואביהוא למות, שנים ישלם איש לרעהו, וזה נרמז במלת נ"א, נוטריקון נ'רב א'ביהוא - והכוונה בכניסת לארץ אעברה, אעביר אני כחות בעור שהיא כנגד נרב אביהו, וכן נרמז במלת אעבר"ה בגימטריא כרובי"ם, שיהיו למטה משה ויהושע שני כרובים, לבטל דעת שני נעריו עמו שהיו עם בלעם

וכמו שבסיטרא אחרא הם תרין בלק ובלעם, רצה משה שיכנס לארץ שיהיה הוא כיהושע לבטל תרין סיטרין בישין אילין. לכן אמר מי אל בשמים, אמר בלשון מי, על פי (המדרש פרשת אמור [ויק"ר פכ"ו ז']) על פסוק שאמרה בעלת אוב (לשמואל) [לשאול] את מי אעלה לך (שמואל א' כח יא), ר"ל ממי אתה מבקש אם מישראל שאמרו מי כמוך באלים (שמות טו יא), אם מאומות שאמרו מי ה' אשר אשמע בקולו (שם שמות ה ב).

לכן אמר משה כמו שבלעם הרשע כחו היה מן מ"י, הם תרין בנין דיליה 'ממרא' יוחנא, כך רצה גם כן שיהיו שני כרובים למטה בארץ ישראל כנגד שני נערים אילו של בלעם. זה נרמז במלת מ"י, שהוא נוטריקון 'משה' יהושע, ובזה יכניעו תרין סיטרין בישין נח"ש ועקר"ב, בגימטריא משה יהוש"ע.

על זה אמר אעברה נא, כשאהיה בארץ ישראל עם יהושע, אז אוכל לבטל כחות בעו"ר שהוא בגימטריא אעבר"ה, ומה היה הכח שלו תרין בנין יוחנא ממרא, שהם היו בטומאה לקביל נדב ואביהוא בקדושה. מזה הטעם כשלקח אהרן מידם מן ינ"ס ומן ימברוס (תנחומא תשא סי' י"ט), נגזרה גזירה על נדב ואביהוא למות שנים ישלם איש לרעהו (שם שמות כב ג), וזה נרמז במלת נ"א, נוטריקון 'נדב' אביהוא. והכוונה בכניסת לארץ אעברה, אעביר אני כחות בעור שהיא לקביל נדב אביהו, וכן נרמז במלת אעבר"ה בגימטריא כרובי"ם, שיהיו למטה משה ויהושע שני כרובים, לבטל דעת שני נעוריו עמו (במדבר כב כב) שהיו עם בלעם.

